Număr închinat eroismului românesc

GLASUL NISTRULUI

Redactor I. M. Minculescu—Voia | Gazeta Moldovenilor dintre Nistru și Bug | Tiraspol

UN AN DELA BIRUINȚA CRUCII

M. S. REGELE MIHAI I

16 Oct. 1941

16 Oct. 1942

MAREȘALUL ION ANTONESCU

ODESSA SUB ROMÂNI

In superba afirmare a marilor fapte de arme, pe care oștirea română le înscrie într'o legitimă continuitate pe frontul de răsărit, cucerirea Odesei, alcătuiește cea dintâi pagină de glorie românească peste ceiace a despărțit două lumi, Nistrul.

Este în pagina aceasta și afirmarea demnității unui neam, care nu a cerșit nici-odată dreptul la viață.

Dacă nu i s'a dat, dacă nu s'a vrut să i se recunoască, l-a cucerit.

Pe linia aceasta de biruințe, se așează ziua de 16 Octombrie 1941.

Odesa n'a căzut! Odesa a fost cucerită!

Iată adevărul istoric la un an dela existența noastră pe malurile orașului din care a fost isgonită o hidră pentru a se instaura în el civilizația, munca, dreptul cetățenesc, libertatea de gând și de credință.

In mărșăluirea aceasta, care duce acum sub zidurile unei citadele de rezistență bolșevică, la Stalingrad, Odesa rămâne sub români ea însăși, participantă în gloria care nu s'a înscris ci s'a așternut năvalnică, tumultuoasă prin dăruire de sânge și de viață, din partea acelora care au căzut aici la Odesa și ei au fost români!

Cu gândul la ei, rândurile ce se scriu în această mare zi de aniversare a unor fapte de arme tot atât de mari florile recunoștinței noastre.

ELEFTERIE NEGEL

Comunicatul oficial din 16 Octombrie 1941

Comandamentul de Căpetenie al Armatei comunică următoarele :

Comandamentul forțelor române din fața Odessei raportează :

„La ordinul Comandamentului de Căpetenie Nr. 165 din 16 Octombrie 1941, trupele Armatei a IV-a au rupt ultima poziție de rezistență inamică ce apăra Odessa și au pătruns în după amiaza zilei în oraș, simultan pe toate direcțiunile.

Rezistențele din Odessa sunt în curs de lichidare prin luptele de stradă.

Elementele rapide de asalt se găsesc încă dela orele 16 în portul Odessa, unde reduc ultimele rezistențe sovietice.

Populația primește cu entuziasm trupele româno-germane.

Comandantul forțelor din fața Odessei,
General de Corp de Armată
Adj. Iacobici"

ANIVERSARE

Viața sbuciumată a poporului român i-a îngăduit să înscrie pe filele milenare ale existenței sale o serie de zile de mare trăire românească.

Una dintre acestea și de bună seamă cea mai însemnată este ziua de 16 Octombrie.

Generații după generații își vor aduce aminte, că această zi are pentru noi Românii, o întreită însemnătate.

Este ziua când eroismul românesc—descendent al celui învingător dela Posada cu 612 ani în urmă, al celui dela Rovine, Podul Inalt, Călugăreni și Plevna, adumbrit pentru câteva clipe de vitegia vremurilor—și-a afirmat pentru totdeauna nobila sa origine daco-romană în lupta contra celor fără de lege.

Este ziua când Sfânta Cruce, pe care a suferit, pătimit și a fost răstignit Mântuitorul Iisus Hristos a ieșit triumfătoare peste veacuri asupra anticristului.

Și în al treilea rând este ziua reculegerii și a rugii fierbinte, către Acela care din înaltul sferelor cerești sprijină întreaga creștinătate în lupta contra celei mai rătăcite turme ce-a viețuit cândva pe acest pământ.

Mândri de eroismul soldatului român, cu credința nestrămutată în biruința Crucii și cu duhul curat spre Cel Atotputernic, să pășim cu încredere înainte, căci întotdeauna Românul, din belșug dăruit cu aceste virtuți a doborît secole dearândul orice dușman ce a încercat să-l sugrume.

I. M. VOIA

O lacrimă și o floare pentru cei ce s'a jertfit Patriei

Mareșalul nostru

L-a făcut Dumnezeu din piatră și din fulger.

I-a dat în suflet toată credința unui Neam și în sânge tot viforul nostru de viață.

In ochii lui de oțel stă, ca un arc întins, destinul aprig al unui Neam în luptă;

Iar în surâsul lui, ca o floare privind spre soare, stă bucuria de viață sobră și pământească, a unei Nații eșită din pământul veacurilor și pe cari nici o cotropire străină n'a putut-o stinge, cum nici o neliniște sau durere nu-i poate închide surâsul lui de sănătate.

Mareșalul nostru nu este numai un comandant.

In el răsună, ca într'un bucium voevodal, tot instinctul de războiu, pe care l-au avut strămoșii.

Mareșalul nostru nu este un om politic.

Pentru el Țara și Neamul sunt bunuri mai scumpe decât aerul, lumina și viața.

A fi român însemnează pentru el mai mult decât a fi om.

I-a dat Dumnezeu suflet adânc și mare, ascuns în stânci de bunătate, ca un lac în munți.

De aci darul lui de a face binele;

De aci blândețea lui pentru copii și pentru săraci;

De aci nesfârșita lui dragoste pentru țărănime și pentru truda satelor noastre.

Ni l-a dat Dumnezeu la răscruce de veac.

Ni l-a dăruit destinul, atunci când catapeteasma Neamului începuse să se prăbușească pentru ca s'o rezeme cu toată puterea făpturii lui neobișnuite.

A luptat o viață întreagă, pentru armată și pentru ostași.

A luptat în contra trădătorilor și a lașilor;

A luptat împotriva tuturor, de jos și până sus, dărâmând, în vijelia lui de credință înoitoare, tot ce a stat împotriva curățirii și înălțării Neamului, dela Tron și până la colibă.

A găsit o țară prăbușită, sărăcită, trudită, nesocotită.

Și în popas de câteva luni ne-a dat o țară unită, curată, sănătoasă, mândră, respectată și care își câștigă dreptul și onoarea pe câmpurile de bătae.

A munci pentru Mareșalul Antonescu este o datorie;

A muri pentru Mareșalul Antonescu este o onoare.

Prof. Mihai A. Antonescu
Vice-Președintele Consiliului de Miniștri

CTITORI DE LUME NOUĂ

Un bătrân înțelept spunea că nu omul hotărăște mersul vremurilor, ci vremea îl cârmuește pe bietul om. Cu alte cuvinte, întâmplările care se petrec în viața neamurilor nu pot fi oprite sau îndrumate de slaba voință omenească, pentrucă deasupra acestei voințe este una mai puternică, de sub înrâurirea căreia viața lumii nu se poate desprinde.

In decursul timpului au răsărit însă în istoria lumii, bărbați cari au izbutit să scape de sub această înrâurire și să dea faptelor omenești cursul pe care l-au dorit ei.

Printre acești oameni neasemuiți trebuesc socotiți cei doi mari conducători de popoare din vremea noastră: Fuehrerul Adolf Hitler și Ducele Benito Mussolini.

„Tu n'ai pierdut războiul mondial, din contră, de fapt tu l'ai câștigat. Nenorocirea ta a fost că nu ți-ai dat seama de otrava pe care o purtai în corpul tău, de mâna perfidă care, tocmai în clipa când erai pe cale de a birui pe un dușman care era egalul tău, și fără ca tu să te fi îndoit, te-a doborît, datorită șireteniei diavolești a unui om de rasă inferioară... Tu n'ai luat în seamă scârboșenia de jidan. Mântuește-te de jidani și data viitoare vei învinge".

ADOLF HITLER

Adolf Hitler, conducătorul Germaniei, a venit în fruntea poporului său într'o vreme când acesta trăia sbuciumul unor mari frământări. Infrânt în războiul cel mare din 1914—1918, poporul german căzuse pradă turburărilor politice datorite mai ales faptului că bolșevismul prinsese adânci rădăcini în Germania. Fuehrerul care făcuse războiul în

Ducele Mussolini

tranșee ca simplu caporal, privia cu durere cum neamul său se sbate în tot felul de greutăți, dar mai ales cum oameni de acelaș sânge și de aceeiași credință se sfâșie între dânșii ca dușmani de moarte. El a înființat atunci Partidul Național Socialist care după grele lupte politice, a isbutit să ajungă la cârma Germaniei în anul 1933.

N'au trecut nici 10 ani de atunci. Dar câte nu s'au petrecut în acest răstimp în viața statului german.

In primul rând, Cancelarul a curmat repede luptele dintre frați, chemând pe toți germanii la unire și la muncă rodnică pentru înălțarea Patriei. In al doilea rând, a stârpit din rădăcină bolșevismul, luând evreilor — cari au fost pretutindeni cei mai înfocați răspânditori ai primejdioaselor idei comuniste — dreptul de a mai lua parte la conducerea politică a țării.

Când stările dinlăuntru au fost îndreptate, Adolf Hitler a început o luptă nouă. Dincolo de hotarele Germaniei trăiau, la granițele altor popoare, mulți germani. El a sfărâmat pe rând lanțurile cari țineau pe acești consângeni în robia streinilor. In câțiva ani de zile a readus astfel în sânul patriei milioane de germani, cari adăugându-și puterea de muncă la sforțarea în-

Fuehrerul Adolf Hitler

tregii obștii germane, au sporit în bună măsură pregătirea țării pentru marele război care a început în 1939.

Victorios în conducerea trebilor dinlăuntru, Fuehrerul a continuat să câștige noui biruințe pe câmpul de luptă. Toți foștii dușmani ai Germaniei au fost sdrobiți până în luna Iunie 1941, când Germania a început ultimul mare război : împotriva Rusiei bolșevice.

Meritele Fuehrerului Adolf Hitler pentru propășirea continentului european, nu pot fi cuprinse numai în câteva rânduri. Istoria lumii va vorbi de-apururi despre acest mare bărbat care, prin voința sa hotărîtă, a isbutit să abată cursul nedrept al istoriei pe făgașul unor te[...]nice înoiri în viața lumii într[...]

„Eu respect bătăturile pa[...]melor. N'am titluri de n[...]blețe. Și eu am avut bă[...]turi în palme, căci nobil [...] adevărat e acel ce munce[...] cel ce produce, cel ce adu[...] piatra sa, oricât de mărun[...] la edificiul Patriei. Iar patri[...] pe care o visăm noi, es[...] Patria în care toți munce[...] și în care nu se mai af[...] trântori".

B. MUSSOLINI

Tot atât de măreață este și [...]gura Ducelui Benito Musso[...] — Conducătorul Italiei.

Ceiace Fuehrerul a făcut [...] Germania, d. Mussolini a înfă[...]tuit în țara soră României, Italia. Venind la putere prin [...]ința întregului său neam, d[...] n'a precupețit nici o oboseală [...]nă nu și-a adus patria în star[...] de înflorire pe care, încă [...] vremea războiului pe care [...] făcut ca simplu luptător în tr[...]șee,—o întrezărise în visele sa[...]

Italia nu avea pământul bo[...] al țării noastre. D. Mussolini [...] chemat însă la muncă aprigă [...]treg neamul și în scurtă vre[...] nemăsurate întinderi sterpe [...] fost schimbate în cel mai b[...] pământ de cultură. Țara sa [...] poate mândri azi cu o agric[...]tură pe care mâna omului [...] truda de fiecare ceas au ridica[...] la nivelul celor mai bune agr[...]culturi din lume. In acelaș tim[...] Conducătorul Italiei a veghi[...] ca și celelalte ramuri ale mun[...] naționale să înflorească în acee[...] măsură. El a sprijinit cu mul[...] căldură industria țării, a pus [...] valoare toate bogățiile ei, isbu[...]tind astfel să asigure buna st[...]rea tuturor locuitorilor Italiei.

Dar ca și d. Hitler, d. Beni[...] Mussolini și-a închinat toată p[...]terea sa de muncă și de gând[...]re, luptei contra bolșevismului.

Continuare în pag. 3-a

Intoarcerea

Iar când s'or întoarce, teferi, la căminuri
Fâlfâind în soare steagurile sfinte,
I-or primi cu frunze verzi în baldachinuri.
Cu ghirlănzi și jerbe li-or ieși'nainte.
Intr'o 'mbrățișare vor uita tot răul,
Petrecuți de imnuri, doine și urale;
Cerul va surâde, luminându-și hăul
Peste sărbătoarea zilei triumfale.

Si când s'or întoarce, palizi, mucenicii
Mursicați de moarte, în vârtejuri dârze,
Goal' având din umăr mâneca tunicii,
Sprijinindu-și lipsa de picioare'n cârje,
Măreția jertfei va pluti în aier;
Sărutând cucernic semnele de rane,
I-or primi 'n tăcere, fără plâns și vaier,
Cum primiau, pe vremuri, mândrele Spartane.

Dar când s'or întoarce, Doamne, fie-ți milă,
Când se vor întoarce veșnicele nume
Ale celor cari s'au făcut argilă
Și-i așteaptă totuși prunci, femei și mume.
Fie-ți milă, Doamne, că nemângâiații
Cercetează zarea, speră și suspină,
Zile după zile, așteptând plecații
Cari niciodată n'au să mai revină.

NICHIFOR CRAINIC

Primii ostași români pe străzile Odessei

Ceasul arăta ora 11 noaptea. O mașină se oprește în fața Comandamentului și un curier înmânează un ordin dela Armată. Pe fața generalului și ofițerilor ...ijește o rază de bucurie. Ultima încercare de distrugere a rezistenței bolșevice din portul Odesei, trebuia să însemne biruința finală. Divizia general Vlădescu trebuia să străpungă și ultimii zece km. ce o despărțea de marele port rusesc dela Marea Neagră. D. general Gheorghiu Gh., comandantul secund, primește misiunea de a dirija operațiunile la postul de comandă înaintat, secondat de d. căpitan de Stat Major Tiberiu Comes. Ceilalți ofițeri de Stat Major rămân să vegheze mersul operațiunilor generale.

Atacul decisiv

Deabea se luminase. Ziua de 16 Octombrie se deschidea măreață, semnificând cel mai glorios moment al virtuților noastre ostășești. Ofițeri și ostași într'o totală încordare așteaptă clipa când vor porni să rupă ...nțul de zădărnicie rusească ...jurul Odesei.

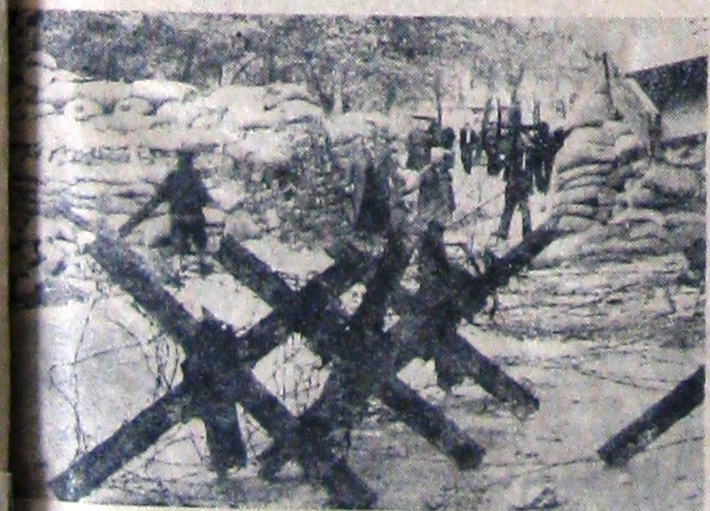
Primele suliți ale soarelui se ...geau în boltă, când batalioanele regimentelor, comandate de ... Chiriță și lt.-col. Stoica au ...it din gropi spre întăriturile ...nikului. In acel moment nimeni nu se mai gândea decât ... victorie, toți voiau o descătușare, o destindere din cutele siguranței. Și pentru aceasta, ... o jertfă nu fu cruțată pen... ca într'o jumătate de oră ai ...ștri să pună stăpânire pe ...mele tranșee bolșevice.

Peste câteva minute am oca... să trec peste locurile luptei. ... răniți sunt evacuați la pri... post de ajutor, cei morți ...oresc câmpul. Pe deasupra, ...ectilele vâjâe infernal. Co... pe drumul ce coboară în ...nik. Nu departe, o scenă ...uluitoare mă țintuește pe loc. ... o distanță de 100 metri, sol... unui pluton stau întinși la ...mânt, nemișcați. Toți fuse... răpuși de o mitralieră, în ...ziția de înaintare. La numai ... metri de linia rusească, în ...ntea ostașilor săi, locot. de ...ervă Grigorescu Pompiliu, ...a capul distrus. In stânga, ...apta și spate, plutonul pare ... înaintează pe brânci, dar ... de mult trecut în eternitate. In vale se văd acum casele ...nikului, aceste locuri în ju... cărora s'au înscris cele mai ...rjite fapte de arme ale arma... noastre. In dreapta, colone... Patrini studiază noile pozi... de artilerie, iar locot. Po...cu Vasile și sblt. Rombescu strecoară cu ordine urgente ... unități. Pe creasta dea... din față se sparg obuze. ...pușcăturile se aud tot mai ...parte.

Cobor într'o vâlcea și dau de o linie rusească de întărituri, formată din două rânduri de trunchiuri de pomi, înfipți în pământ și împletiți cu sârmă. In părți, câteva întărituri cu lemne și cărămidă presată. Gonesc peste câmpuri să ajung unitățile din frnute. După o lizieră, în dreptul unui colhoz, trec pe lângă postul de comandă al Regimentului de dorobanți buzoeni. Lt col. Stoica, comandantul regimentului, lt col. Pișculescu din regimentul de tunari râmniceni, cpt. Apostol lt. Roth, lt. Pleșanu, lt. Oprescu și slt. Vodarici dau ordine și aleargă la unitățile ce înaintează victorioase, spărgând frontul bolșevic.

In fața se văd siluetele clădirilor de la periferiile Odesei. Trec pe lângă o clădire impozantă, distrusă de bombele noastre și la o sută de metri dau de d. general Gheorghiu Gh. col. Nicolici, lt. col. Ciufu, cpt. Comes. Din stânga sosește d. general Vlădescu, col. Marțian, șeful de Stat Major, maiorul Popescu Ioan, subșeful de Stat Major, maiorul Iordache și cpt. Burcea, reîntorși de pe poziția de luptă a batalioanelor noastre. Toți sunt veseli. Rușii sunt împinși din ce în ce spre Odesa. Acum se aud împușcături și explozii la periferiile orașului. In fund se ridică spre cer suluri de fum. Ard fabricele și docurile portului. Pe deasupra, avioanele noastre, colaborează cu infanteria, distrugând punct cu punct rezistențele inamice. Cele șase batalioane de buzoeni și râmniceni ocupă după un atac decisiv periferiile Odesei, punând stăpânire casă cu casă.

Pe șosea, în dreapta, Compania de cercetare a Regimentului de dorobanți buzoeni, de sub comanda căpitanului Calinic, înaintează sub focul inamic. Cu toate acestea, prevederea obligă pe comandanții noștri să dea ordin de oprire a înaintării vijelioase și de consolidarea poziției. In urmă se trimite ordin ca artileria să ocupe o nouă poziție. Colonelul Otopeanu, comandantul tunarilor râmniceni dirijează această operațiune, raportând executarea.

Așa arătau străzile Odessei în ziua de 16 Octombrie 1941

Cu dorobanții, pe străzile Odessei

Mă apropii de compania căpitanului Calinic. Ostașii se simt mulțumiți și par'că ar voi să sboare până la malul Mării. Pierderile suferite sunt acoperite de undele entuziasmului care frământă pe fiecare. Când a sosit ordin de oprirea înaintării, compania era mult detașată de celelalte unități, aripa stângă ocupând chiar porțiunea de cale ferată din dreptul barierei orașului, spre Dalnik. Un pluton, în special, înaintează cu o bravură extraordinară și urmărește inamicul, distrugând fiecare cuib de rezistență. Cu toate dispozițiunile primite, dorobanții nu înțeleg să oprească înaintarea, mai ales că focurile rusești se răresc din ce în ce. Mulți aruncă armele și cu camioane fug spre port, pentru a se îmbarca.

E ora 12,17 minute. Mânați de avânt, dorobanții buzoeni sunt primii ostași ce înaintează spre inima orașului, urmând direcția străzii Ivanowa. Câțiva români ies din curți și se reped spre ostașii Regelui Mihai, scoțând strigăte de bucurie și agitând prin aer șepcile. Ei informează pe ai noștri că rușii au fugit toți la port, unde îi așteaptă un vapor spre a fugi, așa că pot să înainteze fără nici o teamă. Ostașii prind curaj și merg înainte, fără nici o șovăială. Dinspre port se aud focuri rare. In stânga arde o fabrică de tricotaje. Strada este mărginită de case și magazii. Pe linia tramvaiului au rămas câteva vagoane, iar pe trotuare se pot vedea mașini arse. Iată și un tractor, părăsit în graba retragerii.

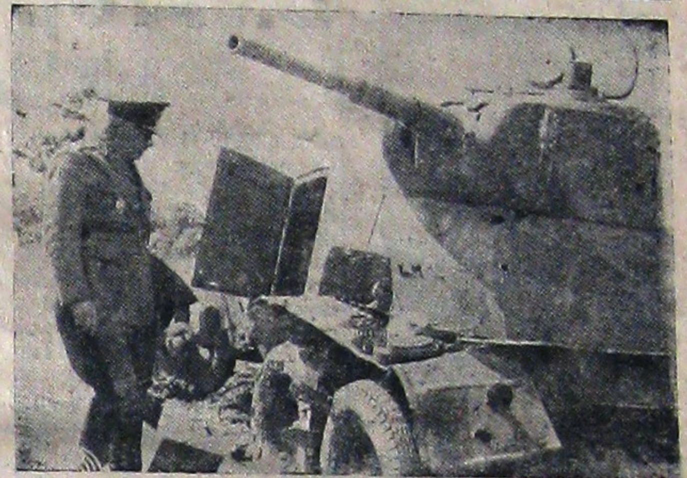
Inaintăm cu prudență, iar o femee ne arată câteva mine puse de ruși. Le vedem într'adevăr și punem aci o santinelă. In față apare prima baricadă, la colțul străzii Balșoi-Arnăuțian. Este formată dintr'o grămadă, lată de 8 metri și înaltă de 10 metri, de saci cu nisip, lemne și bucăți de piatră. Nu departe, alta. Pe o porțiune de 30 metri pavajul a fost distrus cu dinamită, formându-se o groapă adâncă. Alături, peste 23 cai stau împușcați pe marginea străzii.

Incet, încet, lumea a început să se strângă pe la colțuri de stradă și ne primește cu urale. Dintr'un grup, un copil se apropie și-mi întinde un pachet cu țigări. Acum cotim la dreapta și suntem pe strada Prohorowska, pe marginea căreia în stânga se află o grădină publică. Deoparte și de alta, rânduri de pomi umbresc trotuarele ce sunt pline de copii, femei și bătrâni. Toți se uită mirați la armata noastră. Mulți își fac cruce. La un moment dat, ne oprim. In jurul nostru se strâng multe fete tinere cari râd și sar în jurul ostașilor. La rândul lor, românii s'au desmorțit și își poartă cu mândrie pașii victorioși pe pavajul Odesei.

Intrebăm unde este portul. Un moldovean ne îndreaptă pe strada Kanatnaia, după ce trecem pe lângă o altă baricadă. O bătrână—probabil din mahalaua românească Moldovanca—se apropie și mi se adresează cu lacrimi în ochi:

„De când vă așteptam maică, să veniți să ne scăpați de ei!"

Și din sărăcia ei, scoase de sub broboadă cinci biscuiți rusești și mi-i întinse. Ezitai să-i primesc, dar ochii ei erau atât de rugători, încât nu o putui refuza. Nu puteam să ucid în sufletul ei, nădejdea de mai bine

In fața Odessei, d. General Gheorghiu privește un tanc sovietic scos din luptă

pe care o visa la adăpostul ostașului român. Și când am plecat, privirea ei mă urmări până ce mă pierdui printre ceilalți ostași. Intr'un colț o casă fusese lovită de o bombă și distrusă. Mai încolo, alta avea un perete dărâmat. Era semnul că ne apropiam de zona portului care suferise bombardamentele aviației noastre.

Rămân puțin în urmă. Lângă un pom, un grup de femei și copii, din mijlocul cărora o voce mi se adresă duioasă:

— „Bine-ați venit!".

Mă oprii și întrebai cine știe românește. O fetișcană, cu obrajii bujorii, răspunse afirmativ. Mișcat, începui să-i pun diferite întrebări.

— Lumea de-abea vă așteaptă, că tare rău am mai dus-o, acum în urmă, sub ruși. Apă nu mai avem de peste două luni, și suntem nevoiți să bem apă de prin puțuri, dar este tare sărată și puțină. Lumina s'a stricat de o săptămână și gaz nu este deloc. In privința mâncării ni s'a dat cartelă și am avut ce mânca ca să nu murim de foame. De vre'o câteva zile nu ne-a mai dat nimic, așa că suntem lihniți. Ah, de-aș avea o bucată de pâine, aș duce și mamei acasă... Și frățiorilor mei".

In jurul ei, femei hămesite de foame, supte de mizerie. Fără să vreau, îmi aruncai gândul spre zilele de belșug dea-ci, pe vremea când nu trona încă secera și ciocanul lui Stalin: și în suflet mi se produse un gol, o urmă de durere și compătimire.

Și mai ales ce rău îmi părea, că nu am la mine nici o bucată de pâine să pot arăta din aceste prime ceasuri dărnicia sufletului românesc, îngenuchiat aci pentru Cruce și aproapele lui.

In portul pustiu

Dar o răpăială de pușcă-mitralieră mă trezi din reveria în care pluteam. Revenii la realitate. In fundul străzii se putea cobori spre port pe o superbă scară de marmoră. Mă apropiai și ochii săgetară întinsul. In față, marea strălucea sub razele soarelui. Era liniștită ca și cum nu se dusese aci nici un pic de război pentru ea, pentru portul pe care îl scălda.

Câteva pavilloane din dreapta ardeau încă, iar pe zidurile silozurilor se putea vedea bine urmele focului ce le măcinase. Lângă cheiu, numeroase șlepuri încărcate, mii de automobile, tancuri, automobile blindate, tunuri, mitraliere și chesoane, rămăseseră neîncărcate, căzând în mâinile noastre. Multe fuseseră aruncate în apă. Câteva clădiri sunt distruse de bombe. La fel, foarte multe vagoane cu muniție și alimente. Din când în când, se aude câte o explozie întârziată.

In dreapta bazinului un vapor stă scufundat, iar în larg se văd epavele altor vase atinse de bombele avioanelor.

Privesc în zare. Valurile mării joacă sub undele soarelui. Mă rezem de un perete și las gândul să alerge cu câteva săptămâni în urmă. Atâtea scene dureroase, atâtea clipe grele. Și peste toate acestea, fâlfâie acum, aci pe cheiurile Odesei, tricolorul victorios

Continuare în pag. 4-a

Ctitori de lume nouă

— Urmare din pag. 2-a —

Cu mai mulți ani în urmă Italia și Germania au încheiat un pact prin care se legau să lupte nedespărțite până la sdrobirea totală a fiarei bolșevice. Această învoială a fost folosită încă din vremea războiului din Spania, când Italienii, Germanii și Spaniolii au luptat cot la cot împotriva comunismului jidovesc, care se înscăunase în această țară. Biruindu-l acolo, cei doi aliați n'au contenit lupta. Dimpotrivă, făcându-și noi aliați (Japonia, România, Slovacia, Croația, ș. a.) ei au pornit adevărata luptă de nimicire a bolșovismului, în ziua când l-au atacat la el acasă, adică în Rusia Sovietică. Ducele Mussolini, și Fuehrerul Hitler, au jurat să nu lase arma din mână până nu vor culca pentru totdeauna la pământ acest veninos dușman al omenirii.

ULTIMA ORĂ

D. Prof. M. Antonescu

Vice-președintele Consiliului de Miniștri, sub ale cărui îndrumări administrative viața Odessei cât și a întregei Transnistrii, cunoscut în cursul unui an de stăpânire românească, toate darurile belșugului și ale muncii drept răsplătite.

D. Prof. GH. ALEXIANU
a luat parte la consiliul de miniștri

BUCUREȘTI 16 — Marți 13 Octombrie a. c. a avut loc un consiliu de miniștri prezidat de d. prof. Mihail Antonescu, vice-președintele consiliului, la care au mai luat parte și d-nii: General Voiculescu, guvernatorul Basarabiei, General Calotescu, guvernatorul Bucovinei și prof. Gh. Alexianu, guvernatorul Transnistriei.

S'au discutat chestiuni în legătură cu înființarea economatelor pentru funcționarii publici, precum și problema sporirii salariilor acestora.

Dardanelele vor fi atribuite Sovietelor?

ISTAMBUL 16 (Bugpress)-Corespondentul agenției Stefani transmite:

Ziarul Tasviri Efkiar a reprodus copia fotografică a copertei revistei americane Colliers, precum și hărțile geografice ce însoțeau articolul profesorului Renner dela universitatea din Columbia apărut în această revistă.

„Tasviri Efkiar" subliniază faptul că profesorul Renner face parte din anturajul d-lui Roosevelt și că, în consecință, articolul său trebue să fie considerat ca o interpretare inspirată de „Charta Atlanticului".

După prof. Renner Turcia trebue să nu mai facă parte din Europa, iar Dardanelele trebuiau să fie încredințate Rusiei.

Ziarul turc exprimă desgustul și indignarea întregei Turcii pentru proectul american, subliniind că, contrariu afirmațiunilor ce fac, Anglia și Statele-Unite nu se luptă pentru independența celorlalte state.

D. Prof. Gh. Alexi

Guvernatorul civil al Tr nistriei, prin grija și străda căruia provincia moldoven că dintre Nistru și Bug, c rită prin jertfa bravului c român, a prosperat zi, d sprijinind Țara și Armata marea luptă de apărare a ției împotriva dușmanului Răsărit.

Noui dezordini în Siria

ROMA 16 - (Bugpress) Ziarul „Messagero" anunță, în numărul său de Miercuri, că în închisorile Siriei se află și o serie de elvețieni și francezi.

Inaltul Comisar britanic a dispus mai ales în ultimele zile, numeroase arestări. La Beirut a explodat o bombă în apropierea postului de jandarmerie, omorând doi polițiști.

Alte incidente s'au întâmplat la Tripoli, unde populația a aruncat cu pietre asupra clădirii comandamentului englez. Au fost răniți 40 persoane, atât soldați cât și civili.

Primii ostași români pe străzile Odessei

— Urmare din pagina 3-a —

al oștirii române. Ei luptaseră până la ultima picătură de sânge. Și clipele acestea sublime veneau să încununeze toate aceste zile de suferință și sacrificiu.

Mai arunc o privire peste aceste întinsuri de glorie românească și plec înapoi. Misiunea mea trebuia să se apropie de sfârșit. Tiraspolul era la 150 km. și avionul nu mă aștepta o clipă peste orarul de sbor. Calc iarăși pe străzile pe unde venisem. Pe drum mă întâlnesc cu d. col. Nicolici Al. și lt. col. Ciufu, urmați de câțiva ostași călări. Lumea umplea toate trotuarele și uralele nu mai încetau. Incet, încet mă strecor printre ei.

In față încep să apară unitățile ce veneau să ocupe orașul, luând în primire stradă cu stradă. Ei sunt întâmpinați la fel ca și noi. Mirați, ostașii se uită în toate părțile și nu le vine să creadă că sunt deacum pe culmile victoriei depline. Iată, în sfârșit și pe plut. major Popa care — cu căruța cu mâncare — își caută Compania de cercetare, venind după ea până în centrul Odessei. Incântați, ostașii se apropie de marmitele aburite și cu gamelele pline au fericita ocazie de a lua masa de prânz a lui 16 Octombrie în marele port rusesc dela Marea Neagră. In jur, cetățenii Odessei îi înconjoară cu bucurie și voe bună. Mulți sorb din „borșul nostru pe care unii ostași îl întind mărinimoși celor nemâncați și oropsiți.

Nu mai rămân, însă, mult aci și plec spre Dalnik. Afară nu se înserase încă bine. Scriu. Când ceasul arăta ora 23,30 primul reportaj român despre intrarea trupelor noastre în Odessa era gata, scris la mașină.

A doua zi, cei 150 km. până la Tiraspol fură călcați pe nebăgate de seamă, iar avionul ducea la București, peste apele văzduhului, cea dintâi slovă despre intrarea biruitorilor în Odessa, pentru ca în dimineața zilei următoare să fie mărturie, în fața tuturor cititorilor de ziare și ascultătorilor de Radio, a victoriei românești totale asupra vrășmașului dela răsărit.

Odessa, 16 Octombrie 1941, zi de glorie și nemurire.

Fr. T. R. Pâslaru George
Reporter de războiu P. P.

Sovieticii au călcat din no
prevederile dreptului internațional

BERLIN 16 — După cum anunță Inaltul Comandament al forțelor armate germane în regiunea de nord-est a Caucazului, trupele germane, înfrângând rezistența inamicului, au cucerit noui trecători în munți.

In sectorul de luptă Tuapse, port de care trupele germane sunt acum numai la 20 km. distanță, sovieticii au încercat să execute un atac de degajare, fapt care a eșuat complect.

Călcând prescripțiunile dreptului internațional, bolșevicii au trimis într'un sector de pădure, ostași îmbrăcați în uniforme germane cu intenția de a pătrunde în liniile germane. Datorită imediatei intervenții a forțelor germane și această încercare inamică a fost sdrobită, cu pi sângeroase pentru sovietici.

Pe frontul dela Rjew, l germane au tăiat legăturile punct de sprijin sovietic, cuind complect formațiunile compuneau. Un atac de d surare al inamicului a fost bit, trupele germane trecâ cum la curățirea terenulu ultimele rezistențe.

O triplă comemorare

BUCUREȘTI 16 -(Bugpress] Duminică 18 Oct. va fi la Iași, în prezența d-lui prof. Ion Petrovici, ministrul culturii naționale și al cultelor, o solemnitate de o deosebită importanță culturală, cu prilejul inaugurării statuilor lui Titu Maiorescu, Vasile Conta și A. D. Xenopol, mari cărturari ai țării și foști profesori ai universității Mihăilene. Statuile au fost comandate și executate de mai multă vreme de sculptorul Baraschi, dar inaugurarea se face abia acum. La această festivitate, în afară de d-l ministru Petrovici, — căruia i se datorește în totul această inițiativă luminoasă și evocatoare, — vor mai lua parte mitropolitul Moldovei, rectorul universității din Iași, precum și alți fruntași ai vieții culturale din România.

Svonuri despre o agresiune asu
DAKARULUI

MADRID, 16 (Europapress)— Știrile sosite Joi seara din Africa de Vest că forțele aliaților pregătesc o nouă lovitură contra teritoriilor franceze sunt urmărite cu interes încordat în peninsula Iberică. La Madrid s'a luat deocamdată cunoștință de faptul că trupe americane probabil și britanice au fost concentrate la frontiera Gambiei Britanice și a Senegaliei Franceze, adică în jurul importantului punct de bază navală și aeriană Dakar, încât se poate conta în orice oră cu un atac asupra acestui teritoriu francez.

Deocamdată nu s'au confirmat încă zvonurile că un convoiu american de proporții mai mari se pregătește pentru debarcarea de trupe în apropiere de D Pare însă cert că s'a ob un convoiu destul de ma apele Africei Franceze de și anume în apropiere de I

După cât s'a aflat până a la Madrid se desfășoară o activitate diplomatică intre statele direct sau indirect sate. In ce privește Fran știe aci ce aceasta nu e d să lase fără răspuns o nouă vocare a aliaților.

Aceasta înseamnă că d liații s'ar hotărî să atace d teritoriul francez cu forțel terestre, aeriene și navale lovi din nou de reziste schisă a francezilor ca și în dagascar și în Oran.

Editorul revistei americane Life bănuit
de activitate subversivă

GENEVA 16 - (Bugpress) Corespondentul agenției „D.N.B." transmite:

O știre primită din Londra anunță că editorul revistei americane Life ar fi bănuit de activitate în folosul celei de a 5-a coloane, din cauza articolelor sale anti-britanice, scrie ziarul STAR, dacă el nu ar fi prea bine cunoscut.

Tipografia „Graiul Românesc" Str. Herson Nr. 29 — Odessa